

Народився я в Україні. Тут мій дім, тут живе моя родина, тут моє коріння. Я люблю свій рідний край. Але минуле України завжди було важким. Бо українці прагнули вільно жити, дотримуючись своїх традицій та звичаїв. За 100 років Соборності Україна зазнала багато утисків і поневірянь.

Нині молоде покоління українців історія теж випробовує на зрілість, міцність духу, терпіння.

Я навчаюся у школі. У цьому році мені та моїм одноліткам, дітям учасників АТО, довелося побувати в Івано-Франківську. Про таку поїздку я мріяв давно. І саме на велике свято, Різдво, моя мрія здійснилася.

Два незабутні дні я провів у селі Забережжя. Вперше в житті я зустрів Різдво не вдома, а в родині пані Ольги. Було затишно і цікаво. Мене вразила культура цього краю, звичаї та обряди новорічних свят. Я познайомився з Романом, а потім до нас приєдналися його товариші і ми разом ходили колядувати. Хлопці розповіли про своє село, про свою школу, друзів, вчителів. Спілкуючись з ними, я зрозумів, що ми всі хвилюємося за долю Криму, Донбасу, який палає у вогні, за долю воїнів, які боронять нашу країну, віддаючи найцінніше – своє життя.

Плекаю надію, що коло нашої дружби буде ширитися і ширитися з кожним днем. Ми, діти України, прагнемо миру, спокою, міцної держави і чистого безхмарного неба над головою. Ми мріємо про щедру і світлу долю, за яку мужньо боролися наші предки і борються сучасники. А мрії збуваються.

Я впевнений, що діти єднають Україну.

Кур'ят Дмитро Миколайович
11 років
м. Овруч, Житомирська обл.